

פת רחוב. כל השבוע דיברתי באולמות סגור רים... מחכים לגואם השני, הכוכב, פוליסטוק הפלמי, בני מרשק.

ואדי סליב ות"א. דופין כחולה נער צרת ומתוכה קופץ בני מרשק. מרכיב מש- קפיים, מסתכל על הקהל, מתעניין עם עסקני המפלגה ועושה תנועה ביד: להתחיל! הנואר מים עולים על מכונית-המשא. פיבל קנטור מתחיל לדבר. עוד עשרים עוברים ושבים נעצרים במקום. הקהל מתבקש לשבת, מומין אותם קנטור. תודה רבה, רוצים לעמוד.

מישהו מחלק כרזים של אהדות העבודה. הילדים חוספים את הכל; עושים מזה קוני פטי וזורקים על הקהל. קנטור פונה לשלושת תריסרי המבוגרים הנוכחים במקום, חצים פעילי המפלגה שבאו מהסניף הסמוך: "תור שני גבעת עליה! מפלגת אהדות העבודה כינסה אתכם כאן הערב על מנת להשמיע על פעולותיה בארבע השנים האחרונות. לפני ארבע שנים נתתם לנו כוח. אנו תקווה שבשלישי בנכבד נגבירו את כוחנו. אז רחי גבעת עליה! הנהלת העיריה הזאת הופכת אתכם לאורחים ממדרגה שניה. ה' אם תשלימו עם זאת?" קנטור מחכה לתשובה. אין. משלימים.

כחבר מועצת העיריה אני רוצה לספר לכם על כמה דברים שבהם אתם סובלים ביותר. העיריה הזאת גובה את כל המיסים דחקה אצל מיעוטי היכולת... אתם רואים את היכל התרבות רק מבחוץ. בשביל להיכנס פנימה צריך חמש, שמונה ועשר לירות. לבנון הזמין את תושבי ואדי סליב לבוא לראות אם יש ואדי סליב בתל-אביב. למה? מפני שידע שאין להם כסף לבוא לשכונת העוני של תל-אביב. יש להם כסף לנסוע עד אלנבי ודיזנגוף, אבל לא יותר." גשם מתחיל לטפטף. חלק מהקהל ממשיך ללכת הביתה לפני שבני מרשק קם לדבר.

אינן זקנים מדי

מועדון יחדיו ברחוב הירקון. 69 זקנים וזקנות באו עד השעה ארבע-עשר, כדי לשמוע מה יש למנהיגים הצעירים של מפלגתם, מפלגת פועלי איץ ישראל, לחדש. היו באולם חמישה מקלות משען, מכשיר שמיצה אחד, עשרות זוגות משקפיים ועוד יותר מהם קרחות. המון קרחות. הזקנים הפנסיונרים עטו את מיטב מחלצותיהם לכבוד המאורע הגדול, שהנה סוף-סוף נזכרו גם בהם ובאו לבקש מהם לשמור על נאמנותם למפלגה.

שעת ההתחלה חולפת. המארגנים מחמירים פנים, כי המרצה הראשי יונה כסה אינו מואיל להופיע. הזקנים דחקה מרוצים מה- איתורו. הם יושבים להם בנוחיות מרובה, מעלים זכרונות, טופחים אחד לשני על ה- שכם ומחלקים מחמאות מן הסוג, "איך ש' אתה מחזיק מעמד בלי להראות סימני זקנה." רבע שעה אחרי המועד שנקבע לפתיחת האסיפה מופיעות מלצרים חייגניות ומחלקות כוסות מיץ לנוכחים. אחת מהן תוקעת מבט של תוכחה באחד הזקנים הפונה אליה בלשון "חברה." לא התרגלה עדיין המסכנה לכך שאין זה כבר בית-הקפה המהודר פילץ, אלא מועדון פרולטרני.

חמש דקות לפני השעה חמש היו כבר באולם המהודר כמאה איש. על הבמה ניצבו שלושה כסאות, שולחן ועליו צנצנות פרחים וכוס מיץ. שבשעה חמש בדיוק שחה אותה זקן אחד שאחר לחלוקת המיץ.

בחמש בדיוק גם הופיע המרצה הראשי, הדור בחליפה כחולה. זאב לינדבאום הישיש לבש את מיקסטורנו. "עכשיו כבר קר לי", הודה בבישנות.

"לא טוב לכם?" את רשות-הדיבור נוטל לעצמו מנחה אדיר, זקן צנום הפותח בקול רועד מהתרגשות: "ראשית אנחנו חייבים לפנות את האולם עד שעה שש-עשר, או מתקיימת פה אסיפה אחרת. חוץ מזה, אני יכול לבשר לכם הודעה חשובה: הקמנו ארגון מרכזי למקבלי גימלאות." מישהו מעיר שהשם "מקבלי גימלאות", אינו מעורר כבוד. אחר משיב: "זה בכלל אופן יותר יפה מהמלה קיצבה."

"זה מחנה מפואר", קורא אדיר, המתגבר מהר מאד על אימת הקהל, "ואנו תקווה שההסתדרות והמפלגה ילו אותנו נאמנה, כשם שעשו זאת נאמנה עד היום. אני בטוח כי במחנה זה שלנו אין כל סכנה של הימנעות מהצבעה. אני עצמי מכיר חברים רבים שלנו, שהיום הם חולים אבל הבטיחו לעשות הכל כדי שיוכלו לקום ולהצביע." אחד הזקנים ממלמל: "הלאי שזה ביה תלוי רק בהם." פסימיסט.

"אני סומך עליכם", קרא אדיר בהתרגשות (המשך בעמוד 12)

נמיר משכונת אחרים

בית ליסין, 6 בערב. מפא"י הזמינה לכאן את כל עובדי עיריית תל-אביב, לפגישת היכרות עם מי שהיא רוצה שיהיה הבוס שלהם בארבע השנים הקרובות. פורסמו פלקטים ברחובות, נשלחו הזמנות אישיות ל-4000 עובדי העירייה. בשעה היעודה ל- פתיחת האסיפה נוכחו במקום 50 איש. הם יושבים בסבלנות ומחכים. עוברות עשר דקות, עוברות 20 דקות ואין סימן לתחילת האסיפה. מדי פעם נכנסים לאולם עוד שניים-שלושה אנשים. בשש-עשר מופיעה חמולה גדולה של עובדי עיריה חבושי כיי- פות. עתה מרוכזים כבר באולם כ-150 איש. על הבמה - ישימון.

פוליסטוקים מסתובבים בין הקהל: "טוב שבאת", אומרים לאחד, "למה פינקלשטיין לא בא?" שואלים את השני. באולם נראים כמה ערבים מיפו וכמה עסקנים של מפלגות אחרות מעובדי עיריית תל-אביב, שבאז לראות מה המצב.

בשש-עשר מגיעים גם הנואמים. נמיר אי- ננו. במקומו בא יונה כסה. עולים על הבמה, יושבים ליד השולחן, מתבוננים בקהל ומ' תופפים באצבעות. מחכים שיכנסו עוד שניים- שלושה. לבסוף נוטל את המיקרופון גואם קרח: מרחבי, פקיד בכיר בעירייה. עורן שערים, בטאון עובדי העיריה, ליתר דיוק. "חברים", אומר מרחבי, "לדאבוננו לא יוכל מר נמיר להשתתף באסיפה חשובה זו. הוא עמוס מעל הראש. יותר חשוב שהוא יהיה במקום שאפשר עוד לשכנע אנשים להצביע א'. כאן בין כה-וכה נצביע כולנו א'. למרות זאת היה מן הרצוי שיהיה עמנו בערב זה." לחש של לקוחות מאוכ- זבים בין הקהל. כמה אנשים קמים ויוצאים מיד.

"חברים", ממשיך מרחבי, "אנחנו עומדים כמו יהודי לפני תפילת נעילה ביום כיפור. מתקרבת והולכת שעת התפילה העיקרית שבה אנחנו מבקשים ורוצים שתבואנה 4 שנים טובות למפא"י (מחיאיות כפיים סוע- רות). יש לנו 24 מפלגות. 23 קמו על מפא"י לכלותה ולהקטין את קומתה." מיש- הו מעיר כי לפחות 3 מתוך 23 המפלגות הן מפלגות של מפא"י, אבל מרחבי ממשיך: "ולסיים דברי, נשלח מאכן ברכה נאמנה למנהיג הדור, לדויד בן-גוריון שמלאו לו 73 שנים, עד מאה ועשרים, ונאחל לו ברי- אות, כח והתמדה."

מה שאבא מספר

מה שאבא מספר. מהאולם השכן בוקעים צלילי תזמורת המנגנת מוסיקה לרקודים. חתונה, כנראה. יונה כסה יקם לדבר: "חברים", הוא אומר, "בתוצאות ה- דברות הבאות תלוי עצם קיומה של ה- מדינה. שלטון מפא"י הצליח במשך 11 שנה להעביר את ספינתנו בין סלעי ה- מצור ובין גלים וידוניים." מאוד משכנע. חלק מהשומעים מנענע בראשו לאות הס- כמה.

אחרי עשר דקות לא היה ליונה כסה מה להגיד עוד. והוא התחיל לספר מה שאבא אבן אומר באסיפות שלו. "אז למה לא הבאתם את אבא אבן בעצמו שיגיד לנו את זה?" שואל אחד. אין תשובה.

כסה ממשיך: "אנחנו היחידים שרואים את צרכי כלל המדינה. כל שאר המפלגות רואות רק את צרכי עצמן..." אחד אחד קמים הנוכחים ומסתלקים בחשאי מהאולם.

הפלמייה בקרב-רחוב

גבעת עליה, רחוב 4. במגרש חולי, בהצ- טלבות רחובות, עומדת משאית. פנס גדול, אותיות ת"ו ושני רמקולים מוצבים לידה. השעה שבע-עשר בערב. נערה תימנית ב- מכנסיים ירוקים וחולצה לבנה קוראת לתוך המיקרופון: "תושבי גבעת-עליה, בעוד כמה דקות תיערך כאן אסיפת-עם של אהדות ה- עבודה. הנואם בני מרשק. בואו בהמוניכם." עד שיבואו ההמונים שמה תקליט של הדוודאים. אחר-כך סלו-פוקס באנגלית, בו שרה זמרת: "אני אוהב אותך הלילה." לפני המשאית מוצבים כשני תריסרים ספסלים. יושבים עליהם 14 מבוגרים וכחמישים יל- דים. רובם בגיל הגן. "ילדים, לפנות את המקומות ולתת לשבת למבוגרים!" צועקת הבחורה לתוך הרמקול. הילדים לא קמים. אין מבוגרים שרוצים לשבת.

ביתאים באים עוד ועוד, כולם ילדים. מטפסים על המכונית, שרים, רוקדים במעגל. בעשרים לשמונה בא פיבל קנטור, חבר מועצת העיריה מסעם אהדות-העבודה. מס- תכל על הקהל וצועק על שני המארגנים: "אם עושים אסיפה ברחוב, זאת יוצאת אסי-

הצגנו תנאים להצטרפותנו לממשלה והשגנו: חינוך ממלכתי. מדיניות שכו לעידוד מקצועיות. לשכת עבודה ממלכתית. הפרוגרסיבים לא יתאכלו בממשלה הבאה

ביטוח בריאות באמצעות קופת חולים ממלכתית. הקלות במס ההכנסה. דיפוליטיזציה של הפנגונים. הציבוריים וחיסול הפרוטקציוניזם המפלגתי.

המפלגה הפרוגרסיבית

תוצאות הבחירות: ידועות

בבחירות עקרות הבית של מוצרי הנקיון והכביסה נבחר קוים כמלך אבאקו הכביסה וקיבל כתר. כי קוים לכביסה לא מזיק - מכבס בעצמו עבורך.

תלוה מודל

מצינה לכן עבור עונת החורף:

- חליפה 7/8 עבודת יד באריגי טוויד אקסקלוסיביים
מעיל מסוגנן בדוגמאות צמר חדישות
שמלת ז'ירסי, חליפת ז'ירסי
שמלת צמר קלה. תואמת לכל הזדמנות.

עשו בחירתכן מתוצרת "תלוה" מהמבחר העשיר הקוצר הצלחה בבירות העולם. מבחר זה בדיוק הועמד לרשותכן בכל חנויות האופנה המובחרות בישראל.